

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoKR/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113225348
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1113225348.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Eleny Kúšovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: JUDr. Oliver Korec, Kominárska 2, 4, 831 04 Bratislava, správca úpadcu: ELÁN - M, spol. s r.o., so sídlom Továrenská 2, 901 01 Malacky, IČO: 35 741 708, v konaní o určenie právneho dôvodu a výšky popretej pohľadávky v sume 5.624,46 EUR, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Cbi/37/2013-46 zo dňa 01.06.2015, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Cbi/37/2013-46 zo dňa 01.06.2015 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že pohľadávky žalobcu (pôvodne Slovenská poisťovňa, po zmene strany žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s.) v sume 2.135,38 EUR a v sume 3.489,08 EUR, uplatnené v konkurznom konaní úpadcu ELÁN - M, spol. s r.o., ktoré žalovaný správca poprel, sú pohľadávkami proti podstate a budú uspokojené z konkurznej podstaty úpadcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žiadal pohľadávke v sume 2.135,38 EUR, vzniknutej titulom vyplatených dávok garančného poistenia, priznať status pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. l) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“) a pohľadávke v sume 3.489,08 EUR za neuhradené poistné na sociálne poistenie za mesiace január až apríl 2013, priznať status pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR. Na základe vykonaného dokazovania a s prihliadnutím na judikatúru Najvyššieho súdu SR (4Sžso/5/2011), dospel prvoinštančný súd k záveru, žaloba je dôvodná.

Vo vzťahu k prvej pohľadávke (plnenie z garančného poistenia trom bývalým zamestnanom úpadcu, za obdobie po vyhlásení konkurzu) dospel k záveru, že ide o pohľadávku proti podstate. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného správcu, že ust. § 87 ods. 1, 2 ZKR obsahuje taxatívny výpočet pohľadávok proti podstate. Podľa právneho názoru prvoinštančného súdu tomuto tvrdeniu žalovaného nezodpovedá zákonná dikcia § 87 ods. 2 ZKR, ktorá vetnou konštrukciou používajúcou spojku ako obsahuje len príkladný a nie úplný výpočet pohľadávok proti podstate vzniknutých po vyhlásení konkurzu.

Vo vzťahu k druhej pohľadávke (neuhradené poistné na sociálne poistenie za mesiace január až apríl 2013) dospel k záveru, že medzi stranami spornú a pre rozhodnutie podstatnú otázku dôvodnosti popieracieho prejavu správcu, ktorý pohľadávku poprel s uvedením, že sa nejedná o pohľadávku súvisiacu so správou a speňažovaním majetku úpadcu, je potrebné zodpovedať v prospech tvrdenia žalobcu, že o takúto pohľadávku ide. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 88 ZKR, ktoré ďalšie prevádzkovanie podniku po vyhlásení konkurzu ponecháva na rozhodnutí správcu. Na základe vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že po vyhlásení konkurzu nebola ukončená registrácia v Sociálnej poisťovni a žalovaný ďalej predkladal mesačné výkazy poistenia a príspevkov ustálil, že

žalobca mal za to, že po vyhlásení konkurzu dňa 26.01.2013, sa naďalej pokračovalo v prevádzke podniku bez ohľadu na to, či správca bol alebo nebol schopný uhrádzať poisťné na sociálne poistenie v lehote jeho splatnosti. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v prevádzkovaní podniku úpadcu sa pokračovalo až do 15.04.2013, kedy došlo k ukončeniu registrácie úpadcu v Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie na odvolanie žalovaného preskúmal Krajský súd v Bratislave a rozsudkom č. k. 1CoKR/21/2015-70 zo dňa 31.05.2016 ho ako vecne správny potvrdil. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s vecnou správnosťou napadnutého rozsudku a právnym záverom súdu prvej inštancie. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/3/2010, v ktorom bol posudzovaný identický nárok (plnenie z garančného poistenia) uviedol, že pohľadávky Sociálnej poisťovne titulom vyplatenia dávok garančného poistenia po vyhlásení konkurzu je možné považovať za pohľadávky proti podstate.

3. Potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu na dovolanie žalovaného preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý ho uznesením č. k. 2Obdo/73/2016 zo dňa 31.05.2016 zrušil a vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení svojho uznesenia dovolací súd uviedol, že prípustnosť dovolania podaného po 1. júli 2016 posudzoval podľa ustanovení § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku (CSP). Poukázal na to, že žalovaný (dovolateľ) konkretizoval právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola riešená, a to otázku aplikácie § 87 ZKR, upravujúceho režim pohľadávok proti podstate, platného a účinného od 01.01.2012 (t. j. v čase začatia konania), kedy do platnosti vstúpila novela ZKR zákon č. 348/2011 Z.z. Dovolací súd zaujal právny názor, že ust. § 87 ods. 2 ZKR, v znení účinnom do 31.12.2011, obsahovalo len príkladný výpočet pohľadávok proti podstate a sa nevyučovala možnosť považovať za pohľadávky proti podstate aj iné pohľadávky (čo zodpovedá záveru prezentovanému v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Obdo/2/2010). Naproti tomu v ust. § 87 ods. 2 ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012 sú pohľadávky proti podstate už určené taxatívne. Konkurz na majetok úpadcu sp. zn. 3R/3/2012 bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 18/2013 zo dňa 25.01.2013, v dôsledku čoho dovolací súd zaujal právny názor, že v danej veci mala byť aplikovaná právna úprava ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 a nie v znení účinnom do 31.12.2011, ktorú na danú právnu vec nesprávne aplikoval súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd a z neplatnej úpravy § 87 ZKR vyvodili aj nesprávny právny záver.

Dovolací súd vo vzťahu k prvej pohľadávke zaujal právny názor, že otázka charakteru pohľadávky vyplatenej z garančného fondu už bola riešená na úrovni odvolacích súdov a dovolací súd sa stotožňuje s jej zaradením medzi pohľadávky proti podstate, s určením poradia v zmysle § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012. Rovnako sa stotožňuje s argumentáciou, že úhrada dávok garančného poistenia má pôvod v systéme sociálneho poistenia a je teda verejnoprávnej a nie súkromnoprávnej povahy. Sociálna poisťovňa jeho úhradou plní zákonnú povinnosť v zmysle predpisov verejného práva. Vznik tejto pohľadávky sociálnej poisťovne voči zamestnávateľovi je daný momentom vyplatenia garančnej dávky (§ 102, § 103 zákona o sociálnom poistení).

Vo vzťahu k druhej pohľadávke dovolací súd uviedol, že vzhľadom na nesprávny právny záver odvolacieho súdu o aplikácii použitého práva, súdy nezisťovali skutkový stav v súvislosti s potrebou aplikácie výkladu ust. § 87 ods. 2 písm. i) ZKR, platného po 01.01.2012, z ktorého dôvodu by bolo predčasné v danej veci zaujať názor odvolacieho súdu. Do pozornosti pri tejto pohľadávke dal rôzne výklady odvolacích súdov (1Sžso/37/2014, 5Obo/23/2016, 10Sžso/27/2015), v súvislosti so zisteným skutkovým stavom v tej-ktorej otázke. Uzavrel, že v prípade druhej pohľadávky bude potrebné vysporiadať sa argumentáciou žalovaného, že táto pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate, nakoľko nesúvisí so správou a speňažovaním majetku a s argumentáciou žalobcu, že žalovaný aj po vyhlásení konkurzu neukončil registráciu úpadcu v Sociálnej poisťovni a predkladal jej mesačné výkazy poisťného a príspevkov za mesiace január až apríl 2013. Týmto postupom došlo k spresneniu sumy pohľadávky Sociálnej poisťovne, ktorú je povinná zaúčtovať a zaviesť do svojho účtovníctva a dôvodnej domnienke o pokračovaní v prevádzkovaní podniku úpadcu.

5. Po vrátení veci dovolacím súdom, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), rešpektujúc obsah

rozhodnutia dovolacieho súdu, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Odvolateľ v podanom odvolaní napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytykal aplikáciu nesprávnej právnej normy (nesprávneho časového znenia) § 87 ZKR. Namietal, že súd prvej inštancie sa s odvolaním žalovaného dôsledne neoboznámil a priklonil sa k skoršiemu rozhodnutiu NS SR (4Obdo 3/2011 z 31.08.2010) bez toho, aby zhodnotil a odôvodnil jeho aplikovateľnosť v prejednávanej veci, vzhľadom na zmenu právnej úpravy § 87 ZKR od 01.01.2012. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s argumentáciou žalovaného o nedôvodnosti tvrdení žalobcu vo vzťahu k druhej pohľadávke (neuhradené poistné plnenie). V spornej otázke prevádzkovania podniku úpadcu počas konkurzu sa nevysporiadal s naplnením vecných kritérií takejto prevádzky podľa § 88 ZKR. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, s vyslovením právneho záveru, že prvostupňový súd má žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia dovolacieho súdu. Dovolací súd súdom oboch inštancií vytkol aplikáciu nesprávnej právnej normy (nesprávneho znenia) § 87 ZKR. Zatiaľ čo však vo vzťahu k prvej pohľadávke (plnenie z garančného poistenia) dovolací súd zaujal v prednávanej veci záväzný právny názor, že táto pohľadávka má charakter pohľadávky proti podstate, ktoré jej svedčí aj v zmysle § 87 ods. 2 ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012, v prípade druhej pohľadávky vytkol nedostatočné zistenie skutkového stavu. Poukázal na to, že prvoinštančný, ani odvolací súd, nezisťovali skutkový stav v súvislosti s potrebou aplikácie § 87 ods. 1 písm. i) ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012, z ktorého dôvodu by bolo predčasné v danej veci zaujať názor dovolacieho súdu.

8. Odvolací súd konštatuje, že zistenie, ustálenie a vyhodnotenie skutkového stavu (zhodnotenie vykonaných dôkazov v skutkových zisteniach) a následné zaujatie právneho názoru je v inštančnom postupe súdov zverené do pôsobnosti súdu prvej inštancie. Riadne a úplné zistenie skutkového stavu (v systéme procesného útoku a obrany nastavenej ustanoveniami CSP), je vecou prvoinštančného súdu. Odvolací súd je v následnom odvolacom konaní týmto zistením viazaný, okrem prípadu, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 388 CSP). Nie je však určený plniť ani nahrádzať uvedené povinnosti prvoinštančného súdu. Odvolací súd nie je oprávnený nahrádzať postupy prvoinštančného súdu v konaní, keďže by tým odňal žalobcovi, ako aj žalovanému, možnosť konať pred súdom v dvojinstančnom konaní. Úlohou odvolacieho súdu v jeho prieskumnej činnosti je skúmať, či napadnuté rozhodnutie vyhovuje právu a či má oporu v zistenom skutkovom stave.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Ako skonštatoval dovolací súd, súd prvej inštancie nezisťoval a neposudzoval skutkový stav v súvislosti s potrebou aplikácie § 87 ods. 1 písm. i) ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012. Nedostatok skutkových zistení a nedostatok ich právneho posúdenia cez príslušnú právnu normu vytvára prekážku vecného preskúmania odvolania (vo vzťahu k druhej pohľadávke) aj na strane odvolacieho súdu. Napadnuté rozhodnutie preto odvolací súd hodnotí ako predčasné.

11. S poukazom na uvedené skutočnosti a cit. ust. zákona, preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude, vysporiadať sa s argumentáciou strán sporu, dôsledne zistiť skutkový stav a vyvodiť skutkové a právne závery v spornej otázke, či po vyhlásení konkurzu došlo k pokračovaniu v prevádzkovaní podniku úpadcu v zmysle § 88 ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012, a či tak žalobcom uplatňovaná druhá peňažná pohľadávka (neuhradené poistné na sociálne poistenie za mesiace január až apríl 2013) spĺňa povahu pohľadávky proti podstate. Pri riešení tejto otázky sa i s argumentáciou strán sporu v smere naznačenom i dovolacím súdom, t. j. bude potrebné vysporiadať sa s argumentáciou žalovaného, že táto pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate, nakoľko nesúvisí so správou a speňažovaním majetku a s argumentáciou žalobcu, že žalovaný aj po vyhlásení konkurzu neukončil registráciu úpadcu v Sociálnej poisťovni a predkladal jej mesačné výkazy poistného a príspevkov za mesiace január až apríl 2013. Vo vzťahu k prvej pohľadávke je prvoinštančný

súd viazaný právnym záverom dovolacieho súdu, že táto má povahu pohľadávky proti podstate, v zmysle § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, v znení účinnom od 01.01.2012. Na uvedenom základe vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

13. O trovách odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP, rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).